Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1798/2003

af 7. oktober 2003

om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92

(EFT L 264 af 15.10.2003, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 885/2004 af 26. april 2004	L 168	1	1.5.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1798/2003

af 7. oktober 2003

om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Svig og skatteunddragelse på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne fører til budgettab og forvridninger af princippet om skattemæssig retfærdighed og kan bevirke fordrejninger i kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene. Det berører således det indre markeds funktion.

(2) Bekæmpelsen af svig i forbindelse med merværdiafgift (moms) kræver et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i hver medlemsstat har til opgave at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.

(3) Foranstaltninger med henblik på afgiftsharmonisering, som træffes for at fuldføre det indre marked, bør derfor omfatte indførelse af en fælles ordning for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, hvorved medlemsstaternes administrative myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af moms på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer.

(4) Det er nødvendigt med elektronisk lagring og transmission af visse data med henblik på momskontrol, for at momssystemet skal kunne fungere korrekt.

(5) Vilkårene for medlemsstaternes udveksling af og direkte adgang til elektronisk lagrede data i hver medlemsstat bør fastlægges tydeligt. Virksomhederne bør have adgang til en del af disse oplysninger, hvis det er nødvendigt for, at de kan opfylde deres forpligtelser.

(6) Forbrugsmedlemsstaten bærer hovedansvaret for at sikre, at ikkeetablerede leverandører efterkommer statens krav. For at kunne anvende den midlertidige særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser i henhold til artikel 26c i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([4]) — er det derfor nødvendigt, at der fastlægges regler om videregivelse af oplysninger og overførsel af penge mellem identifikationsmedlemsstaten og forbrugsmedlemsstaten.

([1]) EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 87.
([2]) EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 121 og 191.
([3]) EFT C 80 af 3.4.2002, s. 76.
([4]) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2002/92/EF (EFT L 331 af 17.12.2002, s. 27).

▼B

(7) Med Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ([1]) blev der etableret et nært samarbejde på området mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og mellem disse og Kommissionen.

(8) Forordning (EØF) nr. 218/92 supplerer bestemmelserne i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter ([2]).

(9) Disse to retsakter har vist sig at være effektive, men de er ikke tilstrækkelige til at opfylde de nye behov på området administrativt samarbejde, der er opstået ved den stadig tættere integration af økonomierne inden for det indre marked.

(10) Det har også vist sig, at to forskellige samarbejdsredskaber vedrørende moms kan være en hæmsko for et effektivt samarbejde mellem skatteadministrationerne.

(11) Det har endvidere vist sig nødvendigt at fastlægge klare og bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne, da der ikke har været tilstrækkelig faste rammer for alle berørte parters rettigheder og forpligtelser.

(12) Der er også alt for få tilfælde af direkte kontakt mellem de lokale kontorer eller mellem de nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Dette resulterer både i begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af de administrative samarbejdsordninger og for lange frister. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor gøres mere direkte for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.

(13) Samarbejdet er heller ikke tilstrækkeligt intensivt, idet udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bortset fra VIES-systemet, kun i ringe grad er automatisk eller spontan. Udvekslingen af oplysninger mellem administrationerne og mellem disse og Kommissionen bør være hurtigere og mere intensiv, så svig kan bekæmpes mere effektivt.

(14) Bestemmelserne for administrativt momssamarbejde i forordning (EØF) nr. 218/92 og i direktiv 77/799/EØF bør sammenskrives og styrkes. Af klarhedshensyn bør dette ske i ét nyt instrument, som skal træde i stedet for forordning (EØF) nr. 218/92.

(15) Denne forordning bør ikke berøre andre fællesskabsforanstaltninger med henblik på bekæmpelse af momssvig.

(16) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([3]), for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.

(17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([4]).

([1]) EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 792/2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1).
([2]) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([3]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
([4]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

(18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer, skal samarbejde med de administrative myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre håndhævelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på en korrekt momsansættelse.

I denne forordning fastsættes også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af visse oplysninger, navnlig hvad angår momsoplysninger i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.

For den periode, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF ([1]), fastsættes der også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med elektronisk leverede tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

1) en medlemsstats kompetente myndighed

— i Belgien:

Le ministre des finances

De Minister van financiën

▼M2

— i Bulgarien:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

▼M1

— i Tjekkiet:

Ministerstvo financí

▼B

— i Danmark:

([1]) EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41.

▼B

Skatteministeriet

— i Tyskland:

Bundesministerium der Finanzen

▼M1

— i Estland:

Maksuamet

▼B

— i Grækenland:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών

— i Spanien:

El Secretario de Estado de Hacienda

— i Frankrig:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie

— i Irland:

The Revenue Commissioners

— i Italien:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali

▼M1

— i Cypern:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του

— i Letland:

Valsts ieņēmumu dienests

— i Litauen:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos

▼B

— i Luxembourg:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines

▼M1

— i Ungarn:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája

— i Malta:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi

▼B

— i Nederlandene:

De minister van Financiën

— i Østrig:

Bundesminister für Finanzen

▼M1

— i Polen:

Minister Finansów

▼B

— i Portugal:

O Ministro das Finanças

▼M2

— i Rumænien:

Agenția Națională de Administrare Fiscală

▼M1

— i Slovenien:

Ministrstvo za finance

— i Slovakiet:

Ministerstvo financií

▼B

— i Finland:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet

— i Sverige:

Chefen för Finansdepartementet

— i Det Forenede Kongerige:

The Commissioners of Customs and Excise

2) »centralt forbindelseskontor«: det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, som særlig ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde

3) »forbindelseskontor«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskontor, og som har en specifik territorial kompetence eller et specialiseret ansvarsområde, og som er udpeget af den kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 3, til direkte at udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning

4) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning, som han er beføjet til i medfør af artikel 3, stk. 4

5) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskontor, et forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne

6) »bistandssøgte myndighed«: det centrale forbindelseskontor, et forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne

7) »transaktioner inden for Fællesskabet«: levering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet

8) »levering af varer inden for Fællesskabet«: en levering af varer, der skal anføres i den oversigt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, litra b), som affattet ved artikel 28h, i direktiv 77/388/EØF

9) »levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet«: levering af tjenesteydelser, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 28b, punkt C, D, E og F, i direktiv 77/388/EØF

10) »erhvervelse af varer inden for Fællesskabet«: erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre som omhandlet i artikel 28a, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF

11) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), d) og e) i direktiv 77/388/EØF

12) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af momslovgivningen

▼B

13) »automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat med forudfastsat regelmæssighed, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd

14) »struktureret automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger

15) »spontan udveksling«: uregelmæssig meddelelse, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat

16) »person«:

a) en fysisk person

b) en juridisk person

c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling

17) »give adgang«: give tilladelse til adgang til den relevante elektroniske database samt til levering af data ad elektronisk vej

18) »ad elektronisk vej«: ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler

19) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet.

Artikel 3

1. Det er de i stk. 2, nr. 1, omhandlede kompetente myndigheder, i hvis navn bestemmelserne i denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse.

2. Hver medlemsstat udpeger et centralt forbindelseskontor som særlig ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelseskontorer. Det centrale forbindelseskontor har til opgave at ajourføre listen over disse kontorer og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan desuden på de af denne fastsatte betingelser udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. Ved en sådan udpegelse kan den begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser. Det centrale forbindelseskontor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og videregive den til de andre berørte medlemsstaters centrale forbindelseskontorer.

5. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 11 og 13, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

6. Når et forbindelseskontor eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand eller svar på en sådan anmodning, underretter det/han det centrale forbindelseskontor i dets/sin medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.

▼B

7. Hvis et forbindelseskontor eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om bistand, der kræver foranstaltninger uden for dets/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender det/han straks en sådan anmodning til det centrale forbindelseskontor i dets/sin medlemsstat og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 8 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskontor.

Artikel 4

1. Den ved denne forordning fastsatte bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumenter indhentet af de i artikel 1 omhandlede myndigheder, når de handler med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retslig myndighed.

2. Har en kompetent myndighed efter national ret imidlertid beføjelse til at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan dette gøres som led i det administrative samarbejde i henhold til denne forordning. Enhver meddelelse kræver forudgående tilladelse fra den retslige myndighed, hvis der i den nationale ret er krav herom.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER EFTER ANMODNING

Afdeling 1

Anmodning om oplysninger og om administrative undersøgelser

Artikel 5

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis medlemsstaten ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller at foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 6

Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 indgives så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over eller fremskaffer, samt resultaterne af administrative undersøgelser

▼B

i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter.

2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

Afdeling 2

Frist for meddelelse af oplysninger

Artikel 8

Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 og 7 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til højst en måned.

Artikel 9

For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 8.

Artikel 10

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den omgående skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.

Afdeling 3

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

Artikel 11

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparter af dokumentationen med de ønskede oplysninger.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger. De administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til samme lokaler og dokumenter, som

▼B

sidstnævnte har adgang til, ved deres mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med den igangværende administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Afdeling 4

Samtidig kontrol

Artikel 12

Med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger kan to eller flere medlemsstater aftale, at de på hver sit område foretager samtidig kontrol af en eller flere afgiftspligtige personers skattemæssige situation, som er af fælles eller komplementær interesse, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat udpeger uafhængigt de afgiftspligtige personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrunder sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver under alle omstændigheder, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

2. De berørte medlemsstater beslutter derefter, om de ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den medlemsstats kompetente myndighed, over for hvem der er foreslået en samtidig kontrol, bekræfter over for den tilsvarende myndighed, at den accepterer, eller giver et begrundet afslag på at foretage denne kontrol.

3. Hver kompetent myndighed i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

KAPITEL III

ANMODNING OM ADMINISTRATIV MEDDELELSE

Artikel 14

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder vedrørende anvendelsen af momslovgivningen i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 15

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

▼B

Artikel 16

Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller retsakten er blevet meddelt modtageren.

KAPITEL IV

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 17

Med forbehold af bestemmelserne i kapitel V og VI foretager den kompetente myndighed i hver medlemsstat en automatisk eller struktureret automatisk udveksling af de i artikel 1 omhandlede oplysninger, med den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

1) hvor afgiftsfastsættelsen skønnes at finde sted i bestemmelsesmedlemsstaten, og kontrolsystemets effektivitet beror på de oplysninger, oprindelsesmedlemsstaten giver

2) hvor en medlemsstat har grunde til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen i den anden medlemsstat

3) hvor der er risiko for svig eller afgiftsunddragelse i den anden medlemsstat.

Artikel 18

Følgende fastsættes efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure:

1) nøjagtigt, hvilke kategorier af oplysninger der skal udveksles

2) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå

3) de praktiske dispositioner for udvekslingen af disse oplysninger.

Hver medlemsstat beslutter, om den vil deltage i udvekslingen af en bestemt kategori af oplysninger, samt om den vil lade udvekslingen være automatisk eller struktureret automatisk.

Artikel 19

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan altid spontant udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 20

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger med henblik på den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Iværksættelsen af bestemmelserne i dette kapitel kan ikke forpligte en medlemsstat til at pålægge momspligtige personer nye forpligtelser med hensyn til at indsamle oplysninger eller til at afholde uforholdsmæssigt store administrative byrder.

▼B

KAPITEL V

LAGRING OG UDVEKSLING AF SÆRLIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE SAMHANDELEN INDEN FOR FÆLLESSKABET

Artikel 22

1. Hver medlemsstat skal have en elektronisk database, hvor de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med artikel 22, stk. 6, litra b), som affattet ved artikel 28h, i direktiv 77/388/EØF, lagres og behandles.

For at disse oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved denne forordning, skal de opbevares i mindst fem år regnet fra udgangen af det kalenderår, hvor der skal gives adgang til oplysningerne.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at databaserne ajourføres, er komplette og indeholder korrekte oplysninger.

Der fastlægges efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure kriterier for, hvilke ændringer der ikke er relevante, væsentlige eller nyttige, og som derfor ikke behøver at blive foretaget.

Artikel 23

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 22, modtager en medlemsstats kompetente myndighed straks og automatisk fra hver af de andre medlemsstater følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

1) de momsregistreringsnumre, som er udstedt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne

2) den samlede værdi af alle leverancer af varer inden for Fællesskabet til personer, der har fået tildelt disse numre, fra alle virksomheder, der er momsregistreret i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed.

De i nr. 2, omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

Artikel 24

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 22, modtager en medlemsstats kompetente myndighed, når den finder det nødvendigt for at kontrollere erhvervelser af varer inden for Fællesskabet og udelukkende med henblik på at undgå overtrædelse af momslovgivningen, straks og automatisk følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

1) momsregistreringsnummeret for alle personer, der har foretaget de i artikel 23, nr. 2, omhandlede leverancer, og

2) den samlede værdi af sådanne leverancer fra hver af disse personer til hver af de berørte personer, der har fået tildelt det i artikel 23, nr. 1, omhandlede momsregistreringsnummer.

De i stk. 1, nr. 2, omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

▼B

Artikel 25

1. Når en medlemsstats kompetente myndighed er forpligtet til at give adgang til oplysninger i henhold til artikel 23 og 24, skal det ske hurtigst muligt og senest tre måneder efter det kvartal, oplysningerne vedrører.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal der, dersom der tilføjes oplysninger i databasen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 22, gives adgang til disse oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter det kvartal, hvor de er indsamlet.

3. De betingelser, på hvilke de korrigerede oplysninger stilles til rådighed, fastlægges efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 26

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på anvendelsen af artikel 22-25 lagrer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 41.

Artikel 27

1. Hver medlemsstat skal have en elektronisk database med et register over personer, der har fået tildelt et momsregistreringsnummer i den pågældende medlemsstat.

2. På grundlag af de i overensstemmelse med artikel 22 lagrede data kan den kompetente myndighed i en medlemsstat på ethvert tidspunkt enten direkte opnå eller få overført bekræftelse på gyldigheden af det momsregistreringsnummer, hvorunder en person har leveret eller modtaget varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

Efter særlig anmodning meddeler den bistandssøgte myndighed ligeledes datoen for momsregistreringsnummerets tildeling og eventuelt dets ophørstidspunkt.

3. Når der anmodes om det, meddeler den kompetente myndighed også straks navn og adresse på den person, som har fået nummeret tildelt, forudsat at den bistandssøgende myndighed ikke lagrer disse oplysninger med henblik på eventuelt at bruge dem på et senere tidspunkt.

4. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leverancer af varer eller tjenesteydelser, og, i den i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode, personer, der udfører tjenesteydelser omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), sidste led i direktiv 77/388/EØF inden for Fællesskabet, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person.

I den i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode skal medlemsstaterne især give en sådan bekræftelse ad elektronisk vej efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

5. Når medlemsstaternes kompetente myndighed i forbindelse med anvendelsen af stk. 1-4 lagrer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 41.

▼B

KAPITEL VI

BESTEMMELSER VEDRØRENDE SÆRORDNINGEN I ARTIKEL 26c I DIREKTIV 77/388/EØF

Artikel 28

Følgende bestemmelser finder anvendelse med hensyn til særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF. Definitionerne i punkt A i denne artikel finder også anvendelse med henblik på dette kapitel.

Artikel 29

1. De oplysninger, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, som anført i artikel 26c, punkt B, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, skal forelægges ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger ad elektronisk vej til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal ad elektronisk vej omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en ikke-etableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

Artikel 30

Angivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 26c, punkt B, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF indsendes ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Identifikationsmedlemsstaten fremsender ad elektronisk vej de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 31

Bestemmelserne i artikel 22, finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 26c, punkt B, stk. 2 og 5, i direktiv 77/388/EØF.

▼B

Artikel 32

Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil. Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

Hvis den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

Artikel 33

Medlemsstaterne underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 32.

Medlemsstaterne underretter omgående ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i standardafgiftssatsen.

Artikel 34

Artikel 28-33 finder anvendelse for en periode, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF.

KAPITEL VII

FORBINDELSERNE MED KOMMISSIONEN

Artikel 35

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle disponible oplysninger, der er af betydning for deres anvendelse af denne forordning.

3. Der vil blive opstillet en liste over statistiske oplysninger, der er af betydning for vurderingen af denne forordning, efter proceduren i artikel 44, stk. 2. Medlemsstaterne sender disse oplysninger til Kommissionen, i det omfang de er tilgængelige og meddelelsen ikke vil medføre ubegrundede administrative byrder.

4. Med henblik på en evaluering af, om de gældende bestemmelser om administrativt samarbejde er effektive i forbindelse med bekæmpelse af afgiftssvig og afgiftsunddragelse, kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre oplysninger, jf. artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

▼B

KAPITEL VIII

FORBINDELSERNE MED TREDJELANDE

Artikel 36

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med dette særlige tredjeland.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande.

KAPITEL IX

BETINGELSER FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 37

Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, afgives så vidt muligt ad elektronisk vej efter nærmere bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 38

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal blot ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende i tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrunder sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 39

For det i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode sikrer Kommissionen og medlemsstaterne, at de bestående eller nye kommunikations- og informationssystemer, der er nødvendige for udvekslingen af oplysninger nævnt i artikel 29 og 30, fungerer. Kommissionen er ansvarlig for enhver udvikling af CCN/CSI-netværket, der er nødvendig for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles under anvendelse af CCN/CSI.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der påløber i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, undtagen eventuelt udgifter til eksperthonorar.

▼B

Artikel 40

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af, at:

a) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed

b) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.

2. Ved denne forordning indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader medlemsstaten at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den stat, oplysningerne er bestemt for, af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed. Den bistandssøgte medlemsstat underretter Kommissionen om grunden til, at det er blevet afslået at videregive oplysningerne.

4. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis offentliggørelse vil stride mod almene interesser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes.

6. Der kan fastsættes et mindstebeløb, som kan give anledning til en anmodning om bistand, efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 41

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives i medfør af denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser.

Sådanne oplysninger kan anvendes med henblik på fastsættelse af afgiftsgrundlaget, til opkrævning eller til administrativ kontrol af skatter og afgifter for at sikre afgiftsfastsættelse.

Oplysningerne kan også anvendes ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ([1]).

Endvidere kan de anvendes i forbindelse med retslige procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, med forbehold af generelle regler og lovbestemmelser om sagsøgtes og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

2. Personer, der er behørigt sikkerhedsgodkendt af Europa-Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan udelukkende få adgang

([1]) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17).

▼B

til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket.

3. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.

4. Når den bistandssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter på forhånd den bistandssøgte myndighed herom. Den bistandssøgte myndighed kan gøre videregivelsen af oplysninger til en tredje medlemsstat betinget af sit forudgående samtykke.

5. Medlemsstaterne begrænser med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

Artikel 42

Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed i tilfælde af bistand i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 43

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder

b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination

c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

KAPITEL X

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

1. Kommissionen bistås af det stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 45

1. Hvert tredje år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om betingelserne for anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de måtte udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 46

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke opfyldelsen af videregående forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder også eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.

2. Når medlemsstaterne træffer bilaterale aftaler om spørgsmål, som omfattes af denne forordning, bortset fra afgørelser i individuelle tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 47

Forordning (EØF) nr. 218/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.